

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΙΚΡΑ ΛΥΚΑΚΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΡΙΒΙΖΑ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν τρία μικρά λυκάκια με φουντωτές ουρές και μυτερά αυτιάκια. Το πρώτο ήταν άσπρο ,το δεύτερο μαύρο και το τρίτο γκρίζο με πράσινη ουρά.

-Καλά μου λυκάκια, μεγαλώσατε πια κι έφτασε ο καιρός να

χτίσετε δικό σας σπίτι. Άντε λοιπόν στο καλό κι ένα σας λέω.

Να φυλαγόσαστε από τον Ρούνι Ρούνι ,το ύπουλο ,κακό γουρούνι!

-Μείνε ήσυχη, μανούλα, θα έχουμε τα μάτια μας δεκατέσσερα,

Υποσχέθηκαν λυκάκια και πήραν το δρομάκι.

Εκεί που πηγαίνανε ,ανταμώσανε ένα καγκουρό που έσπρωχνε ένα καρότσι γεμάτο κόκκινα και γκρίζα τούβλα.

-Να ζήσεις καλό μας καγκουρό! Του είπανε . Μας δίνεις λίγα τούβλα να χτίσουμε σπιτάκι;

-Μετά χαράς! Αποκρίθηκε το καγκουρό, που το λέγανε

ΖιπΖιπΖορό.

-Και τους χάρισε όσα τούβλα θέλανε και τρία παραπάνω.

Τα λυκάκια στρωθήκανε στη δουλειά και χτίσανε ένα

Τούβλινο σπιτάκι.

Την άλλη μέρα εκεί που παίζανε στον κήπο , τι να δούνε;

Τον Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο καλό γουρούνι! Αμέσως τρέξανε και κλειστήκανε στο σπιτάκι τους. Ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο κακό γουρούνι, χτύπησε την πόρτα και είπε:

-Λυκάκια μου γλυκά, λυκάκια φοβισμένα, ανοίξτε μου την πόρτα, ανοίξτε μου και μένα!

-Δεν τρελαθήκαμε! απαντήσανε τα λυκάκια.

-Αν δεν ανοίξετε αμέσως τώρα, θα φυσήξω με θυμό και φόρα

Με θυμό και φόρα θα φυσήξω το σπιτάκι θα το ρίξω!

-Και δεν πα να φυσήξεις ; είπανε τα λυκάκια.

Φύσα, φύσα, φύσα! Φύσα με θυμό και λύσσα!

Φύσα σαν το φουσερό, το σπιτάκι το γερό!

Και πράγματι, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι, πήρε μια ανάσα και μετά φύσηξε. Φύσηξε δυνατά σαν σίφουνας, αργιά σαν ανεμοθύελλα, ορμητικά σαν δέκα τυφώνες φύσηξε .Κάπως έτσι δηλαδή Φουουουουουουου!

Φύσηξε, ξεφύσησε αλλά τίποτα! Το σπιτάκι ούτε που κουνήθηκε!

Το κακό γουρούνι έφυγε με κατεβασμένα τα μούτρα. Σε λίγο ξαναγύρισε με ένα μεγάλο σφυρί, γκρέμισε το σπίτι και πήρε στο κυνήγι τα λυκάκια!

Τα λυκάκια κρυφτήκανε πίσω από ένα πηγάδι φοβισμένα, με μουσούδια σκονισμένα.

-Τι κάνουμε τώρα? Είπε το άσπρο λυκάκι.

-Έλα ντε! Είπε το μαύρο.

-Πρέπει να χτίσουμε πιο γερό σπίτι! Είπε το γκρίζο λυκάκι.

Πάνω στην ώρα είδανε ένα μάστορα-κάστορα. Σιγοσφύριζε

ανέμελα και ανακάτευε πηχτό και γλιστερό τσιμέντο σε μια

μπετονιέρα.

-Να ζήσεις, μάστορα-κάστορα, του είπανε. Μας δίνεις λίγο

Τσιμέντο να χτίσουμε σπιτάκι?

-Να ζήσεις, μάστορα-κάστορα, του είπανε. Μας δίνεις λίγο

Τσιμέντο να χτίσουμε σπιτάκι?

-Μετά χαράς!

Είπε ο κάστορας, ο μάστορας.

Και τους έδωσε όσους κουβάδες πηχτό-πηχτό και γλιστερό τσιμέντο θέλανε. Τα μικρά λυκάκια στρώθηκαν στη δουλειά.

Την άλλη μέρα εκεί που έπαιζαν στον κήπο τη να δουν τον Ρούνι Ρούνι το ύπουλο κακό γουρούνι αμέσως τρέξανε και κλειστήκανε στο τσιμεντένιο τους σπιτάκι.

Ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο κακό γουρούνι, χτύπησε την πόρτα και είπε:

-Λυκάκια μου γλυκά, λυκάκια φοβισμένα, ανοίξτε μου την πόρτα, ανοίξτε μου και μένα!

-Να πας να πνιγείς! απαντήσανε τα λυκάκια.

-Αν δεν ανοίξετε αμέσως τώρα, θα φυσήξω με θυμό και φόρα!

Με θυμό και φόρα θα φυσήξω το σπιτάκι θα το ρίξω!

-Και δεν πα να φυσήξεις ; είπανε τα λυκάκια.

Φύσα, φύσα, φύσα! Φύσα με θυμό και λύσσα!

Φύσα σαν το φουσερό, το σπιτάκι το γερό!

Και πράγματι, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι, πήρε μια ανάσα και μετά φύσηξε. Φύσηξε δυνατά σαν σίφουνας ,αργιά σαν ανεμοθύελλα,

ορμητικά σαν δέκα τυφώνες φύσηξε .Κάπως έτσι δηλαδή Φουουουουουουου!
Φουουουουουουου!Φουουουουουουου!

Φύσηξε, ξεφύσησε αλλά τίποτα! Το σπιτάκι ούτε που κουνήθηκε!

Το κακό γουρούνι έφυγε με κατεβασμένα τα μούτρα. Σε λίγο ξαναγύρισε με ένα κομπρεσερ, γκρέμισε το σπίτι και πήρε στο κυνήγι τα λυκάκια!

Τα λυκάκια με τρεμουλιαστές ουρίτσες και μουσούδια σκονισμένα κρυφτήκανε πίσω από ένα φράχτη φοβισμένα.

-Τι κάνουμε τώρα? Είπε το μαύρο λυκάκι.

-Έλα ντε! Είπε το γκρίζο.

-Πρέπει να χτίσουμε ακόμα πιο γερό σπίτι! Είπε το άσπρο λυκάκι.

Πάνω στην ώρα είδανε ένα φορτηγό που το οδηγούσε ένας ρινόκερος. Ήταν φορτωμένο με πλάκες από ατσάλι συρματοπλεγμα και αλυσίδες.

Τα λυκάκια κάνανε οτοστόπ.

-Να ζήσεις, καλέ μας ρινόκερε του είπανε. Μας δίνεις λίγες

πλάκες από ατσάλι συρματοπλεγμα και αλυσίδες ;

-Μετά χαράς! είπε ο ρινόκερος Πόπο Λιμπόπο.

Και τους έδωσε απ όλα. Και ατσάλι συρματοπλεγμα και αλυσίδες. Τα μικρά λυκάκια στρώθηκαν στη δουλειά και χτίσανε ένα ατσαλένιο σπίτι.

Την άλλη μέρα εκεί που έπαιζαν στον κήπο τη να δουν τον Ρούνι Ρούνι το ύπουλο κακό γουρούνι αμέσως τρέξανε και κλειστήκανε στο ατσαλένιο τους σπιτάκι.

Ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο κακό γουρούνι, χτύπησε την πόρτα και είπε:

-Λυκάκια μου γλυκά, λυκάκια φοβισμένα, ανοίξτε μου την πόρτα, ανοίξτε μου και μένα!

-Να πας να πνιγείς! απαντήσανε τα λυκάκια.

-Αν δεν ανοίξετε αμέσως τώρα, θα φυσήξω με θυμό και φόρα!

Με θυμό και φόρα θα φυσήξω το σπιτάκι θα το ρίξω!

-Και δεν πα να φυσήξεις ; είπανε τα λυκάκια.

Φύσα, φύσα, φύσα! Φύσα με θυμό και λύσσα!

Φύσα σαν το φουσερό, το σπιτάκι το γερό!

Και πράγματι, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι, πήρε μια ανάσα και μετά φύσηξε. Φύσηξε δυνατά σαν σίφουνας ,αργιά σαν ανεμοθύελλα, ορμητικά σαν δέκα τυφώνες φύσηξε .Κάπως έτσι δηλαδή Φουουουουουουου! Φουουουουουουου!

Φύσηξε, ξεφύσησε αλλά τίποτα! Το σπιτάκι ούτε που κουνήθηκε!

Το κακό γουρούνι έφυγε με κατεβασμένα τα μούτρα. Σε λίγο ξαναγύρισε με ένα δυναμίτη, ανατίναξε το σπίτι και πήρε στο κυνήγι τα λυκάκια!

Τα λυκάκια με τρεμουλιαστές ουρίτσες και μουσούδια σκονισμένα κρυπτήκανε σε μια κουφάλα φοβισμένα.

-Τι κάνουμε τώρα? Είπε το μαύρο λυκάκι.

-Έλα ντε! Είπε το γκριζο.

-Πρέπει να χτίσουμε ακόμα πιο γερό σπίτι! Είπε το άσπρο λυκάκι.

Πάνω στην ώρα είδανε ένα φλαμίνγκο που το λέγανε Φιγκο-Μιγκο και έσπρωχνε ένα καρότσι με λουλούδια.

-Να ζήσεις, καλό μας φλαμίνγκο του είπανε. Μας δίνεις λίγες

πλάκες από ατσάλι συρματοπλεγμα και αλυσίδες ;

-Να ζήσεις, μάστορα-κάστορα, του είπανε. Μας δίνεις λίγα

λουλούδια να χτίσουμε σπιτάκι?

-Μετά χαράς! είπε το φλαμίνγκο.

Και τους έδωσε όσα λουλούδια θέλανε.

Τα τρία λυκάκια στρωθήκανε στη δουλεία και χτίσανε ένα
Λουλουδένιο σπίτι : έναν τοίχο από κρινάκια και βιολέτες
δροσερές , έναν τοίχο από χρυσάνθεμα και πασχαλιές , έναν
τοίχο από κυκλάμινα και γιασεμιά κι έναν τοίχο από ανεμώνες
και τριαντάφυλλα κόκκινα σαν τη φωτιά . Του βάλανε σκεπή
από ηλιοτρόπια και μια καμπανούλα για κουδούνι. Έστρωσαν
χαλί από χαμομήλια στο σαλόνι και στο μπάνιο γέμισαν την
μπανιέρα τους με νούφαρα.

Δεν ήτανε βέβαια πολύ γερό, ήταν όμως το πιο όμορφο
σπιτάκι του κόσμου.

Την άλλη μέρα εκεί που έπαιζαν στον κήπο τη να δουν τον Ρούνι Ρούνι το
ύπουλο κακό γουρούνι αμέσως τρέξανε και κλειστήκανε στο λουλουδένιο
τους σπιτάκι.

Ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο κακό γουρούνι, χτύπησε την καμπανούλα και είπε:

-Λυκάκια μου γλυκά, λυκάκια φοβισμένα, ανοίξτε μου την πόρτα, ανοίξτε μου
και μένα!

-Αν δεν ανοίξετε αμέσως τώρα, θα φυσήξω με θυμό και φόρα!

Με θυμό και φόρα θα φυσήξω το σπιτάκι θα το ρίξω!

Και πράγματι, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι, πήρε μια ανάσα
και ένιωσε την ευωδία των λουλουδιών να τον πλημμυρίζει. Μύριζε και
ξαναμύριζε. Του άνοιξαν την πόρτα και κατάλαβαν ότι είχε γίνει θαυμάσιο
γουρούνι και βγήκαν να παίξουν μαζί του.